

gondolat és érzésvilágunkat betölti az „áldozat szelleme. „Áldozatiliturgiáról” beszélünk. Felajánljuk a szentmisét ezért vagy azért. „Az istenségnek hódolattal nyújtott adományról” beszélünk, a „dicsőítés és hála áldozatáról”, és ami azonban fogalmi ellentmondás: „a szeretet áldozatáról”.

Pedig az „áldozatot”, az áldozatbemutatást soha *nem lehet erőszakmentesen* elgondolni. Az „adomány” (étel és ital, tömjén stb. áldozat) is „egy feljebbvalónak nyújtott adomány”, mely adó- és sarcfizetesként az erőszak összefüggésrendszerébe tartozik. A dicsőítés, a hála és szeretet sem lehet „áldozat”, sohasem léphet a sercegő hús helyébe, és nem illehető olyan szóval, amely eredetileg állatok és emberek lemészárlását, a pusztítás orgiáját jelöli. Olyan *egymást kizáró ellentmondás* van köztük, ami sem gondolatilag, sem érzelmileg nem oldható fel. *A vallási erőszak nem tetszik az Istennek. Istennek tetsző az erőszakmentes, szelíd istentisztelet és az erőszakmentes emberszeretet. Jézus a pogányok érdeklődésére arra utal, hogy bár meggyilkolják, de nem azért fog meghalni, hogy zsidó módra áldozati bárány legyen egy templomban, hanem azért, hogy földre kerülve búzamazgként százszoros termést hozzon. Vagyis az erőszakmentesség, a szelídség és ellenségszeretet* életpéldájaként álljon a zsidó és pogány előtt, az egész világ számára: Ő, aki a bitófán is az ellenségeiért imádkozik: „*Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, hogy mit cselekszenek*” (Lk 23,34).

— Testvéreim! Mit képviselünk mi? *A lehetőségek:* 1) a tiszta *szeretet-irgalom* hitet, 2) csak egy *vallásos hitet* (áldozat bemutató vallást), 3) vagy a *vegyes „felvágottat”*: ezt is, azt is. Lehet, hogy az áldozatbemutatás nélküli, hatalmas (erőszakos) Isten nélküli keresztény hit sokak számára „*vallástalannak*”, „*puszta humanizmussá*” laposodott hitnek tűnik. De nem csak tűnik, hanem az is: *igazi humanizmus*. Ugyanis Jézus nem akart új vallást alapítani. A kereszténység nem *vallás*. A jézusi hit és erkölcs, nem vallásos hit és nem vallás erkölcs, hanem a *Szeretetisten hite* és a *jézusi szeretet erkölcse!* Kétséget kizáró tény, hogy az erőszakmentes szeretet prófétái és legfőképpen Jézus, a vérgőzös áldozati oltárok mellől, a bitófáról azt kiáltja bele a fülünkbe és az egész emberi történelembe, hogy „*Szeretetet, irgalmat akarok, és nem vallási erőszakot és nem vallási áldozatbemutatásokat!*” Merjük-e felvállalni Jézust laikusként, csak a Szeretetisten és az erőszakmentes szeretet képviselőjeként? Figyelembe vesszük-e majd ezt, ha a „*Bokor papság*” problémájáról gondolkodunk?!

Nagyböjt 5. vasárnapja

SAJGÓ SZABOLCS

BÚCSÚ...

elröppentél András / földi titkok öléből /
égiekbe röpítettek angyalok / jókedvű
Teremtőd szívébe / fészkelted magad / életed
onnan üzen / egyetlen vonalba rejtve / integet
felénk / mennyei rajzfüzetedből / ezerarcú
Isten

Simon András 1958–2024

WWW.SIMONGALERIA.HU